JCI World Congress Osaka 2010

Pitkä matka – jalat koetuksella

Matka alkoi jo torstaina 28.10.2010 suoraan työillasta Kotkasta. Vantaalla senaattori 54716:n sohvalla tehokkaasti nukutun yön jälkeen menoksi kohti lentoasemaa ja Pariisia. Lennot sujuivat melkein aikataulun mukaan ja varhain lauantaiaamuna laskeuduimme Osakaan.

Pari kysymystä ja pian olimme kaupunkiin menevässä linja-autossa, loppumatka vielä taksilla ja hotelli löytyi ongelmitta, vaikkei japanilaisten vieraiden kielten taito ole erityisen korkealla tasolla. Japanilaisten täsmällisyydestä saimme myös kokemuksen – hotellihuoneet saimme täsmälleen klo 14. Sitä ennen lähikadut oli ehditty tutkia. Tietysti maailma on pieni ja tuttuja tuli heti kadulla vastaan.

Higashi-Osakan nuorkauppakamari oli valinnut Suomen delegaation viikon erikoisvieraikseen ja olivat järjestäneet myös home stay -ohjelmaa. Sunnuntaiaamuna kohtelias nuori JC odotti meitä hotellin aulassa ja kuljetti ohjelman avajaistilaisuuteen, jossa tapasimme päivän isäntämme. Minulle oli varattu nuori JC-mies, Pirkolle entinen kamarilainen ja muille lapsiperheitä. Kaikki – myös lapset – olivat tosi kohteliaita ja ystävällisiä.

Isäntäni on vientialan yrittäjä ja puhui ihan hyvin englantia, joten meillä oli mielenkiintoisia keskusteluhetkiä talouselämästä, verotuksesta, kulttuureista, uskonnoista ja muista elämän alueista. Hänellä oli kolme erilaista suunnitelmaa päiväksi, ostosten tai maretariumin sijaan valitsin tutustumisen uskonnollisiin paikkoihin, koska oli kiva päästä näkemään eri uskontojen erot käytännössä eikä vain katsella rakennuksia. Japanilaista hääseremoniaa pääsimme myös seuraamaan. En kuitenkaan koko päivää temppeleissä ollut. Pääsin tutustumaan erääseen kohteeseen, joka on ainoa laatuaan Japanissa - vain Osakassa on julkiset tyttökadut. Sata nättiä tyttöä ikkunoissaan ja jokaisella vanhempi rouva esiliinana. Kaikki paljon siistimpää kuin vastaavat alueet Hampurissa tai Amsterdamissa.

Maanantai oli omatoiminen turistipäivä. Maittavan ja runsaan aamiaisen jälkeen lähiasemalle ja automaatista junaliput Kiotoon (vain noin 3€). Vanhat temppelit ja keisarin asuinpaikat kierrettiin ja paikalliseen ruokatarjontaan tutustuttiin. Kultainen temppeli on oikeasti kultainen!

Tiistaiksi oli järjestetty bussiretki Nagoyaan Toyotan autotehtaalle, kolmen tunnin aikana ehdimme laajojen kaupunkialueiden ja satamien lisäksi tutustua maaseutualueeseen sekä upeaan paikalliseen taukopaikkaan (siellä olisi opiksi otettavaa ABC-asemillakin). Perillä tutustuimme näyttelyhalliin, jossa autot olivat upeasti esillä. Ei 155.000 €:n Lexus mitenkään sävähdyttänyt – oli väärän värinen. Lounaan jälkeen pääsimme kierrokselle tehtaalle. Materiaalit olivat siististi kokoonpanopaikoilla ja autot liikkuivat koko ajan linjaa pitkin. Ahkerat pienet miehet asensivat osat paikoilleen. Osavalmistus on 90%;sti robottituotantoa, mutta kokoonpano käsityötä. Lean, Kaizen ja JOT-tuotanto on käytössä.

Maailmankokouksen avajaiset olivat jo alkaneet, kun ehdimme takaisin Osakaan. Näimme kuitenkin komeita esityksiä, mm paikallista steppausta. Welcome party oli ulkona – vähän turhan viileä juhlapaikka. Ruokaa ja juomaa oli tarjolla riittävästi, mutta viileys sai nopeasti etsimään paikallisjunan aseman ja sopivan junan kohti hotellia.

Keskiviikkona oli mielenkiintoinen seminaari Suomen ja Japanin välisestä kaupasta. Johtaja Kazuki Yamamoto kertoi omista kokemuksistaan: Japaniin vientiä mielivät tarvitsevat hyvän ovenavaajan – henkilösuhteet ovat todella tärkeitä. Suomalaisille yrityksille hän painotti seuraavaa:

1) Tutkikaa vastaavat markkinoilla olevat tuotteet ja miettikää, missä asioissa tuotteenne on parempi
2) Olkaa valmiit japanilaisten haluamiin pakkauskokoihin (pieniin) ja toimitusmääriin (suuriin).
3) Huolehtikaa jatkuvuudesta – myös huonoina aikoina

Suomalaisen uuden yrityksen, Harjulan, tarinan kertoi Jarmo Talasrinne. Oikeaan hetkeen tarttuminen oli tuon yrityksen lähtökohta. Japanilainen toimittajaryhmä oli kertonut haluavansa tutustua Kesäpäivä Kangasalla –laulun maisemiin. Tampereen kaupungin organisaatio ei halunnut asiaa hoitaa, mutta nuorkauppakamarilaiset tarttuivat tilaisuuteen! Lopputulema on, että kulttuurivaihto voi olla myös kannattavaa liiketoimintaa.

Seminaarin viimeinen esiintyjä oli Petri Niskanen, joka kertoi Samurai-arvoista johtamisessa. Hän piti laajemman luennon aiheesta kokousväelle loppuviikolla saaden ison salin täyteen kansainvälisiä kuulijoita. Seminaaritarjontaa oli kohtalaisen paljon, valitsin mm. ajanhallinnan, IT-tekniikan kehittymisen ja ideoiden toteuttamisen. Mitään uutta ja järisyttävää ei tällä kertaa tullut – jotain pientä voin lisätä omiin koulutuskokonaisuuksiini. Muutama merkkihenkilö oli kokouksessa puhujana, mm Japanin prinssi, entinen pääministeri ja Dalai Lama.

Trade show oli eri maiden osalta vähän vaimea, Suomenkaan osasto ei tällä kertaa loistanut. Mutta samassa tilassa ollut tulevaisuusfoorumi oli mielenkiintoinen, korkeaa teknologiaa eri alueilta (vedenpuhdistus, hampaiden valkaisu, liikkumisapuvälineet, tietoliikenne, matkustaminen, aurinkokennot jne).

Iltajuhlat eivät olleet niin häikäiseviä kuin joskus aikaisemmissa maailmankokouksissa. Paikat olivat kaukana hotelleista, kuljetukset kyllä toimivat ja bussimatkoilla oli mielenkiintoisia keskusteluja eri maiden JC:iden kanssa (Malesia, Mongolia, Hong Kong, Vietman, Suriname jne). Japan Night on perinteisesti ollut yksi kokousviikon kohokohdista peleineen ja palkintoineen. Tällä kertaa oli vain ruokaa, juomaa ja musiikkia. Pienet jäivät ilman pehmolelutuliaisia! Senaatin illallinen oli matkan maistuvin ruokatarjoilu. Ja TOYP-seremoniassa Suomen liput liehuivat usein, sillä suomalaisia oli tälläkin kertaa kymmenen palkitun joukossa.

Tämän matkan kohokohta oli vierailu Universal studios -alueella, jossa pääsi sisään elokuvien maailmaan. Huima huvipuisto oli sinne rakennettu – vähän hirvitti Jurassic Parkissa ja Back to the Future -ajelulla. 4D-elokuva oli ihana – toivottavasti tulee pian Kouvolaankin. 3D on jo vanhanaikaista! Komea kulkue isoista satuhahmoista illan pimetessä oli hauskaa katseltavaa, JC:ille järjestetty erikoisohjelma Water Parkissa oli vaikuttava oikeine taisteluveneineen ja tulipaloineen.

Higashi-Osakan nuorkauppakamari oli meille suomalaisille isäntäkamarina koko matkan ajan ja perjantai-iltana oli yhteinen päivällinen puheineen ja ohjelmineen. Pieniä lahjoja vaihdettiin puolin ja toisin. Suomen lähetystön ministerineuvos Johanna Kotkajärvi kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan.

Palkintojenjakoseremoniassa saimme nähdä lisää esityksiä ja seurata eri maiden iloa. Suomeen ei tällä kertaa tullut palkintoja – Eesti ja Unkari saivat Suomen liput liehumaan. Kansainvälisistä delegaatioista Suomi oli tällä kertaa suurin – meitä oli paikalla lähes 300.

Vaikka osakalaiset eivät pystyneetkään järjestämään parasta maailmankokousta ikinä, kannatti matkaan lähteä. Monta kokemusta rikkaampana kotiin palattiin. Kaikki sujui ongelmitta ja aikaerostakin (=iltaväsymyksestä) toivuttiin melko nopeasti. Ensi vuonna maailmankokous on kaikkien helposti saavutettavassa paikassa, Brysselissä.

Kiitos Osaka, kiitos JC-väki koko maailmasta – oli etuoikeus olla mukana!

Maailmankokousterveisin

Marja-Leena
senaattori 53268